

Hogere voorziening ingesteld op 14 juni 2011 door XXXLutz Marken GmbH tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 24 maart 2011 in zaak T-54/09, XXXLutz Marken GmbH/Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen); andere partij in de procedure: Natura Selection S.L.

(Zaak C-306/11 P)

(2011/C 238/17)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: XXXLutz Marken GmbH (vertegenwoordiger: H. Pannen, Rechtsanwalt)

Andere partijen in de procedure:

— Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

— Natura Selection S.L.

Conclusies

- het bestreden arrest vernietigen;
- de zaak terugverwijzen naar het Gerecht;
- het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante stelt dat het Gerecht bij de toepassing van artikel 8, lid 1, sub b, van de merkenverordening ⁽¹⁾ blijkt heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, aangezien het de overeenstemming van de tekens „natura selection” en „Linea Natura Natur hat immer Stil” uitsluitend heeft afgeleid uit het in beide tekens voorkomende woordbestanddeel „natura selection”. Dit woordbestanddeel vormt evenwel niet het dominante element van het oudere gemeenschapsmerk.

Bij de beoordeling van de overeenstemming tussen de tekens is het Gerecht van een rechtens onjuiste opvatting van de begrippen „onderscheidend vermogen” en „beschrijvend karakter” uitgegaan.

Voorts zijn de vaststellingen van het Gerecht betreffende de overeenstemming van de tekens tegenstrijdig, waardoor het bestreden arrest in zoverre ontoereikend is gemotiveerd.

Bovendien is het bestreden arrest gebaseerd op onjuist weergegeven feiten. Anders dan het Gerecht heeft vastgesteld, heeft

rekwirante reeds in de procedures voor de oppositieafdeling en de kamer van beroep alsook in haar beroepsverzoekschrift uiteengezet dat een verband tussen de betrokken waren en het woordbestanddeel „natura” bestaat.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 24 juni 2011 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Zesde kamer) van 13 april 2011 in zaak T-320/09, Planet AË/Commissie

(Zaak C-314/11 P)

(2011/C 238/18)

Procestaal: Grieks

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: F. Dintilhac en D. Triantafyllou)

Andere partij in de procedure: Planet AE

Conclusies

- de beschikking van het Gerecht van 13 april 2011 in zaak T-320/09 vernietigen;
- het beroep niet-ontvankelijk verklaren;
- verweerster in hogere voorziening verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

- Onjuiste uitlegging van besluit 2008/969/EG

De registratie van verweerster in hogere voorziening in het systeem voor vroegtijdige waarschuwing (EWS), die (in tegenstelling tot andere registraties) enkel op vermoedens berust, heeft geen ander gevolg dan een verscherping van het toezicht (artikel 16 van het besluit) die geen bindende gevolgen teweegbrengt voor verweerster in hogere voorziening. De litigieuze registraties worden in de beschikking ten onrechte verward met andere soorten registraties, die andere gevolgen hebben.

- Geen wezenlijke verandering van de rechtspositie door de litigieuze registraties

Het loutere toezicht op de geregistreerde brengt duidelijk op zichzelf geen wijziging van zijn rechtspositie mee.

— Niet rechtstreeks geraakt zijn van verweerster in hogere voorziening door de litigieuze registraties

De getroffen maatregelen zijn vastgesteld naar het vrije oordeel van de bevoegde ordonnateur en na overleg en onderhandelingen met verweerster in hogere voorziening en haar bank. Zij zijn geen rechtstreeks en automatisch gevolg van de registraties. Het rechtstreeks geraakt zijn is echter een noodzakelijke voorwaarde voor de ontvankelijkheid (artikel 263, lid 4, VWEU).

— Niet onderzoeken van de stellingen en bewijzen wat het rechtstreeks geraakt zijn betreft

Ofschoon de voormelde beraadslagingen en onderhandelingen in het beroepschrift zijn beschreven, heeft het Gerecht ze genegeerd, met schending van de beginselen van onpartijdigheid en objectiviteit.

— Gebrek aan motivering

Verweerster in hogere voorziening legt niet uit wat moet worden verstaan onder „ongunstige wijziging” van de positie van de verzoekster, die niet van een economisch voordeel wordt beroofd, maar wordt vrijgesteld van de verplichting het voorschot te verdelen.

Hetzelfde geldt met betrekking tot de gevolgen van de litigieuze bijzondere registraties, waarvan het bindende karakter helemaal niet wordt uitgelegd.

— Verwarring van de rechtsmiddelen

De plaats in het consortium van verweerster in hogere voorziening betreft de vorming van de overeenkomst. Als onafscheidelijk deel van het contractuele kader kon zij het voorwerp zijn van een contractueel geschil (artikel 272 VWEU), maar niet van een verzoek tot nietigverklaring, aangezien de betrokken rechtsmiddelen parallel en autonoom van toepassing zijn.

— Schending van de contractuele vrijheid en het instemmingsbeginsel

Eenzijds is de Commissie niet verplicht een overeenkomst te sluiten zonder enige voorzorgsmaatregel te nemen, en anderzijds heeft verweerster in hogere voorziening ingestemd met het uiteindelijke contractuele kader. Bijgevolg onderzoekt het Gerecht ten onrechte rechtsgrondslagen, verhoren en dergelijke, die in geval van „sancties” zijn vereist, maar niet passen bij gelijkheid van contractanten.

— Onjuiste kwalificatie van de registraties als besluiten

De registraties in het EWS zijn maatregelen van interne orde, voorzorgsmaatregelen overeenkomstig het beginsel van goed financieel beheer (artikel 27 van het Financieel Reglement), in het betrokken besluit 2008/969 voorzien als interne voorschriften van de Commissie (zie artikel 51 van het Financieel Reglement) ter informatie en gebruik door alle gedelegeerde ordonnateurs van deze instelling. De litigieuze registraties mogen anderzijds niet worden verward met de registratie die leidt tot uitsluiting van de procedure, aangezien in de onderhavige zaak de overeenkomst werd gesloten met verweerster in hogere voorziening.

— Afhankelijkheid van de ontvankelijkheid van de gegrondheid van het beroep

Het Gerecht verklaart zijn beschikking door de noodzaak de bevoegdheid van de Commissie tot vaststelling van besluit 2008/969 te onderzoeken. Het probleem van de bevoegdheid betreft echter de gegrondheid van het beroep en kan niet bepalend zijn voor de ontvankelijkheid ervan.